

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-290/17-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/469, urbroj: 401-01/04-17-3 od 14. rujna 2017., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 22. studenoga 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika - Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/469, urbroj: 401-01/04-17-3 od 14. rujna 2017., te rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Zagrebu, poslovni broj: PPI-DO-6/2017 od 14. lipnja 2017. godine.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Zagrebu, broj: PPI-DO-6/2017 od 14. lipnja 2017. godine, kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.-dalje: ZPPI).

Tužitelj je protiv citiranog rješenja tuženika podnio tužbu ističući da se u obrazloženju tuženika navodi da se zahtjev za pristup informacijama odbija pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama kojem da bi za udovoljavanje tijelo javne vlasti trebalo provoditi postupke prikupljanja te obrade podataka, a što nije dužno. Ističe da se upisnici vode u posebnim knjigama ili u CTS-u (sustav za praćenje predmeta) koji se vrši na način naveden u posebnim uputama za unos podataka za kaznene i građansko-upravne odjele (članak 229. stavak 1. Poslovnika Državnog odvjetništva). Smatra da su i tuženik i prvostupanjsko tijelo nepotpuno utvrdili činjenično stanje i počinili bitnu povredu upravnog postupka iz članka 98. stavak 5. ZUP-a. Poziva se na stav suda Europske unije C-491/15 od 11. siječnja 2017. godine (točka 36., 37., 38. i 41.) iz kojeg po mišljenju tužitelja proizlazi da, radi ispunjavanja zahtjeva za pristup informacijama tijela javne vlasti mogu biti dovedena do toga primjenom postojećih alata za

pretraživanje izrade dokument iz informacija sadržanih u bazi podataka. Navodi koje sve funkcionalne module u užem smislu obuhvaća informacijski sustav za praćenje predmeta (CTS). Smatra da je u konkretnom slučaju pogrešno primijenjena odredba članka 5. stavak 1. točka 3. ZPPI jer je postavljanjem ad-hoc uputa kroz posebno sučelje izvještajnog sustava CTS uz sva postojeća predefinicirana statistička izvješća moguće primjenom postojećih alata za pretraživanje izraditi dokument iz informacija sadržanih u bazi podataka a što se po tužitelju ne može smatrati stvaranjem nove informacije pa stoga nije niti razlog za primjenu članka 23. stavak 4. odnosno stavak 5. točka 4. ZPPI. Predlaže održavanje ročišta radi utvrđivanja odlučnih činjenica koje nisu utvrđene tijekom postupka te potom poništiti rješenje tuženika i prvostupanjskog tijela.

U svom odgovoru na tužbu tuženik ističe da navodi iz tužbe nisu osnovani, a u odnosu na pozivanje tužitelja na predmet Europskog suda – 491/15 od 11. siječnja 2017. godine, kao i na module informacijskog sustava, ističe da iz stranice 3 osporenog rješenja proizlazi da je prilikom uvida u način vođenja podataka koji su predmet postupka za potrebe postupka koji se vodio pod klasom: UP/II-008-07/17-01/316, utvrđeno da sučelja elektroničkih upisnika Državnog odvjetništva sadrže predefinicirane izvještajne funkcionalnosti, te da bi za izlučivanje podataka koje žalitelj traži zahtijevalo izradu novog predefiniciranog sučelja. Smatra da se može zaključiti da u postojećem sustavu nije moguće korištenjem postojećih alata izraditi traženi dokument, a kako to proizlazi i iz citirane presude Europskog suda. Ističe da iz dokumentacije za nadmetanje Središnje agencije za financiranje i ugovaranje programa i projekata Europske unije, evidencijski broj nabave: 2012-01-23-0101 (prilog 1.) ne proizlazi da se u šifrniku za „vrste podnesaka“ definiraju i dokumenti koji su predmet zahtjeva tužitelja. Osim toga, niti iz modula broj 2 (pretraživanje predmeta) ne proizlazi da je moguća napredna pretraga po parametru koji je predmet zahtjeva tužitelja. Ukazuje na praksu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, broj: UsII-145/17 od 17. kolovoza 2017. godine, u predmetu koji se dijelom vodio po identičnom zahtjevu tužitelja za dulji vremenski period protiv Općinskog državnog odvjetništva u Šibeniku, iz koje proizlazi da ono što žalitelj traži nije informacija u smislu odredbe članka 5. stavak 1. točka 3. ZPPI, jer se u suštini od Državnog odvjetništva traži obrada određenih podataka, a ne informacija koja kao takva postoji. Predlaže odbiti tužbu i potvrditi osporeno rješenje.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje ZUS) tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu tuženika, o kojem se žalitelj očitovao podneskom od 21. studenoga 2017. godine.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona o pravima pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.) propisano je da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisan, nacrtan, tiskan, snimljen, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koju je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti. Prema odredbi članka 18. stavak 5. istog Zakona, propisano je da se ne smatra zahtjevom za pristup informacijama traženje uvida u cjelokupni spis predmeta, objašnjenja ili uputa vezanih uz ostvarivanje nekog prava ili izvršavanja obveze, izrade analize ili tumačenja nekog propisa, kao niti stvaranje nove informacije.

Stoga, imajući u vidu citirane odredbe Zakona u konkretnom slučaju spornim se ukazuje pitanje može li se žaliteljev zahtjev, na način kako je to postavljen, podvesti pod pojam informacije u smislu citirane odredbe članka 5. st. 1. točka 3. Zakona ili zahtjev žalitelja ipak iziskuje izradu određenih analiza, izvješća-zbog čega bi se zapravo radilo o novoj informaciji, a takav zahtjev u tom slučaju ne bi mogao se smatrati zahtjevom za pristup informacijama.

Prema stanju spisa predmeta proizlazi da je tužitelj od Županijskog državnog odvjetništva u Zagrebu zatražio pristup informacijama za razdoblje od 1. veljače do 31. svibnja 2017. godine podatke: koliko je tijelo javne vlasti zaprimilo pritužbi/zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu; koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da podноситelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnja, te koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti.

Imajući u vidu sam sadržaj zahtjeva tužitelja ovaj Sud ocjenjuje pravilnim zaključak tuženika da se u konkretnom slučaju radi o zahtjevu za izradu analize postupanja i donošenja odluka javnog tijela kroz određeno razdoblje, analizu postupanja Državnog odvjetništva u kaznenim predmetima, za koje informacije ne postoji obveza vođenja od strane Državnog odvjetništva na način na koji to tužitelj traži. Nadalje, ovaj Sud je u niz svojih odluka, pa i po tužbi tužitelja zauzeo shvaćanje da tijelo javne vlasti nema obvezu grupirati podatke prema vrsti ili nekom drugom kriteriju niti je dužno poduzimati radnje prikupljanja podataka radi stvaranja nove informacije koju ne posjeduje, već je dužno omogućiti pristup samo već postojećoj, gotovoj informaciji.

S obzirom na navedeno ovaj Sud ocjenjuje da je zahtjev tužitelja stoga pravilno odbijen pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točka 4. citiranog Zakona prema kojem će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se traži informacija koja ne smatra informacijom u smislu odredbe članka 5. stavak 1. točka 3. istog Zakona, a o čemu se ovdje upravo radi.

Tuženik prema ocjeni ovog Suda nije počinio povredu odredbe članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) s obzirom da je rješenje tuženika obrazloženo u skladu s citiranom odredbom Zakona.

Nije od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari niti pozivanje tužitelja na stav suda Europske unije (C-491/15 od 11. siječnja 2017. godine) s obzirom na naprijed citirano shvaćanje ovog Suda, izloženo između ostalog i u presudi ovog Suda na koju se poziva tuženik UsII-145/17 od 17. kolovoza 2017. godine (da podaci koje tužitelj traži nije informacija u smislu odredbe članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona s obzirom da se zahtjevom traži obrada određenih podataka, a ne informacija koja kao takva postoji).

Kako je u konkretnom slučaju sporna sama primjena prava Sud je riješio spor bez rasprave.

S obzirom na sve naprijed navedeno trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 22. studenoga 2017.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.